

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
Z DNIA 27.06.2017 ROKU
ZAWIERAJACA OPINIĘ W SPRAWIE NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO NAUK
MEDYCZNYCH DR JANOWI SKUPIENIOWI

Komisja habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. Michał Myśliwiec

Sekretarz: dr hab. Małgorzata Malczewska-Malec, prof. UJ

Recenzenci: prof. dr hab. Ryszard Gellert

 prof. dr hab. Krzysztof Strojek

 dr hab. Mirosław Bik-Multanowski, prof. UJ

Członkowie Komisji: prof. dr hab. Katarzyna Cypryk

 dr hab. Marek Kuźniewski, prof. UJ

działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2016 poz. 882 z późn. zm.), § 14 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2016, poz 1586), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia **13 lutego 2017 roku** powołującego komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Jana Skupienia podjęła *jednogłośnie w głosowaniu jawnym*

uchwałę wyrażającą pozytywną opinię
w sprawie nadania dr Janowi Skupieniowi
stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych
w dyscyplinie *medycyna*



UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalnością popularyzującej naukę dr n. med. Jana Skupienia oraz opiniami Recenzentów:

- prof. dr hab. Ryszarda Gellerta
- prof. dr hab. Krzysztofa Strojka
- dr hab. Mirosława Bik-Multanowskiego, prof. UJ

ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Doktor n. med. Jan Skupień studia medyczne ukończył na Wydziale Lekarskim Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w 2004 roku. Jest też absolwentem studiów podyplomowych na Uniwersytecie Harvarda w Bostonie, uzyskując w 2010 roku tytuł zawodowy Master of Public Health.

W roku 2007 uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego, na podstawie rozprawy pod tytułem: „Podłoże genetyczne i charakterystyka kliniczna cukrzycy MODY3 w regionie małopolskim”.

W latach 2008-2012 pracował w Bostonie w Joslin Diabetes Center, Section on Genetics and Epidemiology oraz w Harvard Medical School na stanowisku Postdoctoral Research Fellow. Od 2012 roku jest zatrudniony w Katedrze Chorób Metabolicznych Collegium Medicum UJ na stanowisku adiunkta.

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Jako osiągnięcie naukowe wymagane do uzyskania stopnia doktora habilitowanego doktor Jan Skupień przedstawił cykl pięciu oryginalnych prac pod wspólnym tytułem: „**Historia naturalna zaawansowanej przewlekłej choroby nerek u pacjentów w z cukrzyca typu 1**”. Prace te zostały opublikowane w latach 2012 – 2016 w wiodących czasopismach nefrologicznych i diabetologicznych: *Kidney International*, *American Journal of Kidney Diseases*, *Journal of the American Society of Nephrology* oraz *Diabetes Care*.



Łączny wskaźnik **Impact Factor** przedstawionego osiągnięcia naukowego wynosi **40,369**, a liczba punktów **MNiSW** to **230**. We wszystkich tych pracach dr Jan Skupień jest pierwszym autorem.

Wkład autorski Dr Jana Skupienia polegał na opracowaniu koncepcji badania, analizie informacji dostępnej w bazach danych, zastosowaniu odpowiednich metod analizy statystycznej oraz przygotowaniu manuskryptów. Jak podkreślają recenzenci, przedłożona dysertacja stanowi niemal kompletny i wyczerpujący opis epidemiologiczny progresji zaawansowanej nefropatii cukrzycowej u pacjentów z cukrzycą typu 1 i podejmuje próbę wyjaśnienia patomechanizmów choroby. Każda z publikacji wskazanych jako osiągnięcie naukowe jest „nowatorska i unikatowa w skali światowej”, co zgodnie podkreślają recenzenci. Wszystkie prace miały charakter badań retrospektywnych, opartych na danych zgromadzonych u pacjentów z Joslin Proteinuria Cohort i szerokiej współpracy międzynarodowej z naukowcami z FinnDiane Study Group i University of Michigan.

Cykl otwiera praca, która stanowi pierwszy na świecie kompleksowy opis zmian funkcji nerek u pacjentów z cukrzycą typu 1 i jawnym białkomoczem. U 244 chorych oceniono dynamikę progresji przewlekłej choroby nerek i wykazano, że obserwacja początkowego okresu utraty funkcji nerek, kiedy ta funkcja pozostawała jeszcze prawidłowa, pozwalała z dużą pewnością przewidzieć ryzyko schyłkowej niewydolności nerek. Co więcej, predykcja oparta o wczesną obserwację eGFR była bardziej precyzyjna niż dokonywana przy użyciu pomiaru albuminurii. Wyniki te tłumaczą, dlaczego intensyfikacja leczenia cukrzycy przynosi jedynie ograniczony sukces.

W kolejnych pracach autor przedstawił alternatywne i uzupełniające w stosunku do albuminurii biomarkery utraty funkcji filtracyjnej nerek (receptory TNF i cystatyna C). Wykazał, że najlepszym miernikiem ubytku czynności nerek dla oceny ryzyka schyłkowej niewydolności nerek jest określanie GFR wzorem CKD-EPI w oparciu o stężenie osoczowej cystatyny C, a dodatkowym czynnikiem prognostycznym wydaje się być stężenie receptora 2 dla czynnika martwicy guza (TNFR2). Związek tego biomarkera ze stężeniem hemoglobiny glikowanej (HbA1c) sugerował, że stan metabolicznego wyrównania cukrzycy ma istotny wpływ na tempo progresji niewydolności nerek, także w zaawansowanych jej stadiach. Autor wskazał też na podstawową rolę hiperglikemii jako czynnika rozwoju niewydolności nerek w cukrzycy typu 1, identyfikując jednocześnie niewykorzystany w pełni obszar poprawy rokowania nawet u pacjentów ze znacznym zaawansowaniem choroby. Osiągnięcie to stanowi przełom w rozumieniu mechanizmów prowadzących do utraty filtracji kłębuszkowej w cukrzycy typu 1 i stanowi punkt dla detronizacji albuminurii w tym procesie.



Reasumując, wszyscy recenzenci zgodnie podkreślają, że przedstawione osiągnięcie naukowe, będące podstawą przewodu habilitacyjnego jest nowatorskie i unikatowe w skali światowej i z olbrzymim naddatkiem spełnia kryteria stawiane przed Kandydatami do stopnia doktora habilitowanego

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Doktor Jan Skupień, oprócz prac, które wchodzi w skład przedstawionego jednotematycznego cyklu publikacji p.t. „**Historia naturalna zaawansowanej przewlekłej choroby nerek u pacjentów z cukrzycą typu 1**”, opublikował **59** pełnotekstowych prac oryginalnych. Spośród nich aż **50** zostało opublikowanych w czasopismach z tzw. Listy filadelfijskiej. Dr Jan Skupień jest też autorem 3 listów do redakcji, jednej pracy kazuistycznej, 123 streszczeń ze zjazdów i 14 prac poglądowych.

Według analizy bibliometrycznej dorobku z wyłączeniem osiągnięcia wskazanego jako dysertacja habilitacyjna punktacja **Impact Factor** wyniosła **225,51** co dało **1529 punktów MNiSW**. Prace Kandydata były cytowane 892 razy (bez autocytowań 825), a **współczynnik Hirscha** wyniósł **16**.

Recenzenci zgodnie podkreślają, że dorobek ten wielokrotnie przekracza wymogi stawiane przed kandydatami do stopnia doktora habilitowanego i jak podkreśla prof. Mirosław Bik-Multanowski powstał w okresie zaledwie 12 lat po uzyskaniu tytułu lekarza medycyny. Publikacje te w większości zostały zamieszczone w wiodących czasopismach, takich jak *Diabetes, Diabetes Care, Diabetologia, Journal of the American Society of Nephrology i Kidney International, Diabetic Medicine, Diabetes & Metabolism, czy Endocrine*.

Profesor Ryszard Gellert napisał, że:

„ Jest to imponujący dorobek skoncentrowany na wynikach badań w zakresie cukrzycy. Szczególnie ważne z tych publikacji dotyczą genetyki, epidemiologii i biomarkerów nefropatii cukrzycowej. Autor brał też udział w powstaniu pionierskich publikacji dotyczących receptorów TNF jako markerów progresji wczesnej i zaawansowanej nefropatii cukrzycowej.”

Prof. Krzysztof Strojek podkreślił, że dorobek Habilitanta:

„ Jest zwarty, obejmuje zagadnienia istotne z naukowego punktu widzenia i otwiera nowe, wcześniej nie badane obszary badawcze. Znacząca część dorobku pochodzi ze współpracy z ośrodkami w Bostonie, co wskazuje na wysoką pozycję Kandydata na arenie międzynarodowej w obszarze, którym ów dorobek obejmuje. „



Profesor Mirosław Bik-Multanowski napisał:

Wśród prac powstałych w latach 2003-2016, indeksowanych w bazie Journal Citation Reports doliczyłem się 20 artykułów dotyczących genetycznego podłoża cukrzycy i markerów dynamiki przebiegu tej choroby. W wielu z powyższych prac doktor Skupień odgrywał rolę wiodącą. Zwraca uwagę fakt osobistego wykonywania przez Habilitanta analiz molekularnych oraz statystycznej obróbki danych. Na podstawie stosowanych metod badawczych można prześledzić rozwój naukowy i rozwój praktycznych umiejętności doktora Skupienia, który początkowo stosował proste techniki diagnostyczne, umożliwiające detekcję mutacji punktowych (PCR-RFLP), a następnie zainteresował się technikami badania całego genomu, takimi jak analiza mikromacierzowa i sekwencjonowanie nowej generacji i z sukcesem wykorzystywał nabytą wiedzę w zaawansowanej analizie statystycznej”.

W trakcie dotychczasowej kariery Habilitant odbył długoterminowe staże w Joslin Diabetes Center, Harvard Medical School w Bostonie, a także staż w Folkhälsan Research Center and Helsinki University Central Hospital w Finlandii.

Prof. Mirosław Bik-Multanowski zwrócił uwagę że: „ O samodzielności i dojrzałości naukowej Habilitanta świadczy fakt kierowania czterema grantami badawczymi – w tym projektem finansowanym przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach prestiżowego programu Iuventus Plus. Dodatkowo, doktor Skupień był lub jest wykonawcą w kolejnych 12 grantach.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

- jest autorem 14 prac poglądowych, 2 rozdziałów w podręcznikach i 1 rozdziału w monografii
- w trakcie stażu w Harvard Medical School prowadził zajęcia dydaktyczne ze studentami medycyny, co, jak podkreśla **prof. Bik-Multanowski** świadczy o wysokich umiejętnościach zawodowych, jakimi cieszy się wśród kadry profesorskiej tego niezwykle prestiżowego uniwersytetu
- uczestniczył w naukowej opiece nad doktoratami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego
- jako jedyny przedstawiciel Polski jest członkiem European Diabetic Nephropathy Study Group



- jest członkiem Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego oraz European Association for the Study of Diabetes
- jest recenzentem w renomowanych czasopismach diabetologicznych o zasięgu światowym.
- był recenzentem projektu naukowego ubiegającego się o finansowanie przez Narodowe Centrum Nauki

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

Dr Jan Skupień jest laureatem kilku nagród naukowych, w tym nagród państwowych: Nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą rozprawę doktorską oraz Naukowej Nagrody Zespołowej przyznanej w 2009 roku przez Ministra Zdrowia

WNIOSEK KOŃCOWY

Pan Profesor Ryszard Gellert napisał:

„Dr n. med. Jan Skupień wykazał istotną działalność naukową, a szczególnie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Dorobek naukowy należy uznać za bardzo wartościowy.

Jednotematyczny cykl publikacji w obszarze badawczym „ **Historia naturalna zaawansowanej przewlekłej choroby nerek u pacjentów z cukrzycą typu 1**” jest osiągnięciem naukowym charakteryzującym się racjonalnym podejściem do złożonego problemu badawczego – progresja zaawansowanej niewydolności nerek u osób z cukrzycą typu 1 i świadczy o dużej umiejętności tego rozwiązania oraz wnosi nowe wartości poznawcze.

Całość dorobku naukowego po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych wskazuje na ogromną konsekwencję badań, ich spójność i czytelność przekazywanych, trudnych zagadnień szerokiemu gronu odbiorców.

Reasumując stwierdzam, że osiągnięcia naukowe dr. Med. Jana Skupienia spełniają w pełni kryteria określone w art. 18 a ust. 5 z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2014 r., poz. 1852 ze zmianami w Dz.U. z 2015 r. Poz. 249) i stanowią w pełni podstawę do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.”

Pan Profesor Krzysztof Strojek napisał:

„Dr. Med. Jan Skupień jest w pełni dojrzałym, ukształtowanym pracownikiem naukowym. Zgromadził imponujący dorobek, którym rzadko mogą się poszczycić kandydaci do tytułu profesora. Jego dysertacja habilitacyjna zawiera istotne, nowatorskie w skali światowej



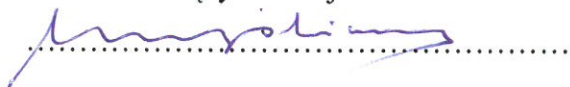
pierwiastki poznawcze. Posiada znaczące osiągnięcia w pracy organizacyjnej i dydaktycznej. W moim głębokim i niezachwianym przekonaniu spełnia z naddatkiem wszelkie ustawowe wymogi stawiane przed kandydatami do stopnia doktora habilitowanego. Dlatego wnoszę do Wysokiej Rady Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego o dopuszczenie Kandydata do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.”

Pan Profesor Mirosław Bik-Multanowski napisał:

„Biorąc pod uwagę bardzo wysoką wartość naukową i aplikacyjną przedstawionego osiągnięcia naukowego oraz pozostały, w moim odczuciu wybitny dorobek naukowy, uważam, że spełniają one wymogi art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 poz. 882 z późniejszymi zmianami) i z przyjemnością wnioskuję o nadanie doktorowi Janowi Skupieniowi stopnia doktora habilitowanego.”

Po zapoznaniu się z całokształtem działalności Habilitanta, Jego osiągnięciami, dorobkiem naukowym, pracą dydaktyczną oraz pozytywnymi opiniami trzech Recenzentów, Komisja Habilitacyjna w wyżej wymienionym składzie w dniu **27 czerwca 2017 roku** podjęła jednomyślnie w głosowaniu jawnym uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Janowi Skupieniowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie medycyna i zwraca się z wnioskiem do Rady Wydziału o **nadanie dr. Janowi Skupieniowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie medycyna.**

Przewodniczący Komisji



Michał
Melenczuk - Molec